

[C. J. F. Sven.]

cielt Vidneforklaringerne med langt større Respekt, end Tilfældet er i Øjeblikket, ved at protokollere dem. Thi under den nuværende frie Bevisbedømmelse er det efter mit Skøn af dobbelt Betydning, at Vidneforklaringerne bliver omhyggeligt protokollerede, saa at man har dem liggende fast og kan holde sig til dem.

Med Hensyn til det af mig fremdragne Spørgsmaal om Dommeruddannelsen, kan jeg jo ikke takke den højtærede Justitsminister for en særlig velvillig Indstilling. Jeg kan blot ikke se, at Spørgsmaalet om Dommernes Uddannelse og Spørgsmaalet om deres Lønningsforhold i og for sig er to Ting, der vedrører hinanden. Men for øvrigt ved den højtærede Justitsminister, at fra mit Partis Side vil der sikkert ikke rejse sig nogen som helst Vanskelighed med Hensyn til at gaa til en endog klækkelig Forhøjelse af Dommerlønningerne, idet mit Parti er fuldt ud enig med Justitsministeren i, at Dommerlønningerne befinder sig paa et alt, alt for lavt Niveau i dette Land.

Til Slut ønsker jeg at tage Afstand fra den højtærede Justitsministers Fremdragen af, hvad Højesteretspræsidenten ved en given Lejlighed har skrevet i „Sagførerbladet“. Hvad enten man nu er enig med Højesteretspræsidenten i de Bemærkninger, eller man ikke er det, saa kan jeg ikke forstaa den Skik, der efterhaanden er ved at danne sig, at man baade fra Medlemmets og fra Ministres Side her i Rigsdagen giver sig til at polemisere med Folk, som ikke har Lejlighed til at forsvare sig for det samme Forum. Det minder alt for meget om Præsten, der har den enestaaende Stilling at kunne sige sin Mening i Kirken, medens de andre ikke kan faa Lov til at sige noget. Jeg synes ikke, det er rigtigt, og jeg henstiller til den højtærede Justitsminister at afstaa fra en saadan Polemik her i Tinget. Udenfor er det noget ganske andet, og da den højtærede Justitsminister ikke blot er bevæbnet med Tegnestifter, men ogsaa med langt farligere Vaaben: Pallasker, Spydstager og hvad det nu kan være af Vaaben, saa har han jo fuld Mulighed for at gøre sine Meninger gældende og gaa imod, hvad Højesteretspræsidenten og andre Embedsmænd ved Lejlighed skulde have fremsat, som ikke behager den højtærede Justitsminister.

Gunnar Fog-Petersen: Jeg takker den højtærede Justitsminister, fordi han — hvis jeg har forstaaet ham ret — vil inddrage i sine Overvejelser det Spørgsmaal, jeg rejste til ham om at stille Borgerne mere lige over for Retsplejens Udøvelse, saaledes at man tog Hensyn til deres Bopæl. Jeg har hverken sagt eller tænkt mig, at det skulde løses i Forbindelse med dette Spørgsmaal; men Retsplejelovent forandres jo stadig væk og vil sikkert ogsaa blive det i Fremtiden. Det er da mit Ønske, at Justitsministeren vil have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Punkt.

Justitsministeren spurgte mig, om jeg havde fundet noget Sted i den grundlovgivende Rigsdags Forhandlinger, hvor man havde udtalt, at man ved Domstolene forstod de ordinære Domstole og ikke Særdomstolene. Nej, det har jeg ikke, jeg har søgt efter det, men ikke fundet det, uden at jeg dog vil paastaa, at jeg har læst de to Bind helt igennem. Den højtærede Justitsminister sagde: Jeg tror ikke, at man overhovedet har tænkt paa dette Spørgsmaal, og det af Forhandlingerne, som jeg har læst, bekræfter en saadan Opfattelse. Men just deri søger jeg Begrundelsen for den Opfattelse, jeg har gjort gældende her, at man har tænkt paa de almindelige Domstole, for hvis man ikke havde tænkt paa dem, havde man naturligvis sagt det, eller saa var der en vis Sandsynlighed for, at man havde sagt det. Naar man overhovedet ingenting har sagt, saa er der kun een Slutning at drage deraf: at man har tænkt paa de almindelige Domstole.

Jeg maa have Lov til at gøre en ganske kort Bemærkning til en Betragtning, den højtærede Justitsminister fremsatte om Forholdene i Almindelighed. Ministeren sagde, at man skulde have Tillid baade til Domstolene og til Administrationen, og dette er i Almindelighed rigtigt. Men jeg forstod den højtærede Justitsminister saaledes, at man i Almindelighed skulde have den samme Tillid til Domstolene og til Administrationen, og hvis Justitsministeren vil hævde dette, saa kan jeg ikke give ham Ret. Vort Forfatningssystem bygger paa, at Domstolene skal være i enhver Henseende uafhængige og upartiske, og derfor skulde man kunne have en almen